

Radovanje.

*Pisana preproga pregnila
goličave je zemljé domače,
tjakaj vrsta naša je zavila,
da se poraduje in naskače.
Strune v srcu so ubrane,
pesemca iz njih naj vstane,
po cvetočih naj doleh
naš odmeva vrisk in smeh!*

*Brez cvetja mladosti ni,
brez petja radosti ni,
a kdor je cmerikav
in z zlobo zajet,
mi tega ne maramo,
ta ni za mladi svet!*

*Ptička peva na zeleni veji,
potok pošumeva ji v odzdrav,
kakor da bi pete litanije
vile do nebeških se višav!*

*Metulji — ladjice pisane —
režejo zraka nevidne valove,
čebelicam — iskricam zlatim —
odprle so cvetke domove,
čmrlj brunda:
„Dinda, danda, dunda,
k plesu vam igram,
kakor vem in znam!“*

*Po neba visoki, sinji cesti
solnce zlato si ravna kočijo,
da ne pade k nam na tla z višine,
angeli prav krepko jo držijo.*

*Zlati voz pozna le eno pot:
ko ga jutro nad goró postavi,
dvigne se ponosno v silni lok,
dokler noč lepó ga spat ne spravi.
A ponoči, kdo zna, kam in kod
naravnán mu je nešumni tok,
zjutraj zopet se pri nas pojavi!
Taka nam modrost roji po glavi:
tajna roka tu je vmes,
to je čudo božje res!*

*Hajde, bratec, sestrice,
vse misli težke vstran,
cvetoča so nam lica
in naš je, naš je dan!
Široko kolo začnimo,
tesnó ga k sebi privijmo,
in kdor je razigran,
ne vprašaj, kod in kam,
le hitro k nam,
da bo vsem tako
kot nam je dobro in lepó —
k nam!*

E. Gangl.

